

**ปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อม
เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล**
**Factors Affecting the Readiness Preparation
for the ASEAN Economic Community (AEC)
of the Students in the Private Universities
in Bangkok Metropolitan Region**

ปริยา รินรัตนากร (Pariya Rinrattanakorn)*

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการข่าวสาร การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นอกจากนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเอกชน 8 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน ทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกนักศึกษาจำนวน 24 ตัวอย่าง และการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาจำนวน 400 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 424 ตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของความต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยโดยรวมของการเปิดรับข่าวสารและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยโดยรวมของทัศนคติต่อการเข้าสู่

* หลักสูตรนิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับดี และค่าเฉลี่ยโดยรวมของการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับมากเช่นกัน นอกจากนี้ยังพบว่า ความต้องการข่าวสาร การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติล้วนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

คำสำคัญ: ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, การเตรียมความพร้อม, การเปิดรับข่าวสาร

Abstract

The objectives of this study were to examine the information needs, media exposures, knowledge and understanding, and attitudes toward entering the ASEAN Economic Community (AEC). Moreover, the researcher would like to investigate the factors affecting the readiness preparation for AEC of the undergraduate students from eight private universities in Bangkok Metropolitan Region. The researcher formulated the mixed-methods approaches; the qualitative study, by using the in-depth interviews with the twenty four undergraduate students, and the quantitative study, by collecting the data from four hundred undergraduate students. The total participants are four hundred and twenty-four undergraduate students. The research findings showed that the total mean of information needs regarding AEC of participants was at the high level. The total mean of media exposures and knowledge and understanding about AEC were at the moderate level. In addition, the total mean of attitude toward AEC was at the high level and the total mean of the readiness preparation to enter AEC was at the high level as well. Furthermore, the results of this study found that the information needs, media exposures, knowledge and understanding, and attitudes were factors affecting the readiness preparation for the AEC of the undergraduate students.

Keywords: Asean Economic Community (AEC), Readiness Preparation, Media Exposures

บทนำ

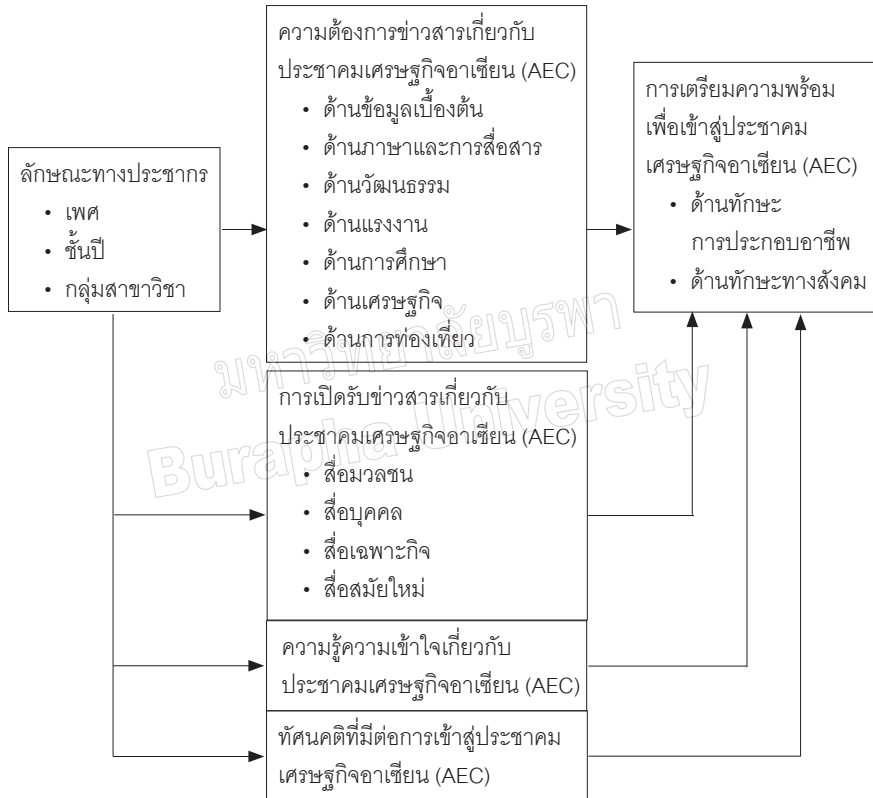
โลกยุคปัจจุบันอยู่ในบริบทของการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขัน อีกหนึ่งความเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่กำลังจะเกิดขึ้นในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก็คือ การรวมตัวของชาติในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย เมียนมาร์ ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และบรูไน เพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) โดยมีวัตถุประสงค์หลักที่ครอบคลุม 4 ประการ คือ 1). การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันหรือฐานการผลิตร่วมกัน 2). การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงและส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ 3). การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาคในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน และ 4). การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก (สถานิติบัญญัติแห่งชาติ, ม.ป.ป., หน้า 2-3)

เป็นที่แน่ชัดว่า การที่ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มหาวิทยาลัยนับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะผลิตบัณฑิตและพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในระดับอาเซียน ดังนั้น จะเห็นได้ว่า มหาวิทยาลัยต่างก็พยายามที่จะเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งหาแนวทางการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ให้แก่นักศึกษาของตนอย่างเต็มที่ (สมใจ กงเดิม, 2555, หน้า 43-46) ด้วยเหตุผลที่ว่าการศึกษาวิจัยเพื่อให้เกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ถือว่ามีความสำคัญและจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการกำหนดแนวทางการสื่อสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาในประเทศไทย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างสรรค์องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยศึกษาตัวแปรความต้องการด้านข่าวสาร การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิดที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล รวมถึงศึกษาว่าปัจจัยตัวใดที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และมีอิทธิพลอยู่ในระดับใด

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความต้องการข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน
5. ความต้องการข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
6. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
7. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
8. ทัศนคติที่มีต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
9. ปัจจัยที่เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

กรอบแนวคิดการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม เอกสาร ตำรา บทความ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความต้องการข่าวสาร (McQuail, 1994, pp. 73-79) แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร (Hunt & Ruben, 1993, pp. 50-52) แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ (Shiffman & Kanuk, 2000, pp. 202-204) แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม (ภพชน เชื่อมทอง, 2556, หน้า 45) รวมถึงได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับกลุ่ม

ตัวอย่าง มากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย กำหนดตัวแปร และสร้างเครื่องมือการวิจัย

วิธีการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) คือ ระยะเวลาที่ 1 ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีขั้นตอนย่อยคือ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อให้ได้รับข้อมูลรายละเอียดในประเด็นที่ศึกษาพร้อมทั้งนำข้อมูลที่ได้มาสร้างเครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถาม และระยะเวลาที่ 2 คือ ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ทดสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม พร้อมทั้งนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ค่าโดยรวมเท่ากับ 0.92 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สูง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ตรวจสอบข้อกำหนดของการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ พบว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีระดับความสัมพันธ์กันเองมากจนเกินไป ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และหาค่าสถิติ Durbin Watson ได้เท่ากับ 1.872 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

ประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาคือ นักศึกษาชาวไทยเพศชาย-หญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 หรือมากกว่าชั้นปีที่ 4 ในกลุ่มสาขาวิชาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย (Thai Program) ของมหาวิทยาลัยเอกชนซึ่งมีที่ตั้งหลักอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

วิธีการสุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) คือ ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งประเภท (Stratified Sampling) โดยแบ่งกลุ่มของมหาวิทยาลัยเอกชนที่ต้องการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ มหาวิทยาลัยเอกชนซึ่งมีที่ตั้งหลักอยู่ใน

เขตกรุงเทพมหานคร และมหาวิทยาลัยเอกชนซึ่งมีที่ตั้งหลักอยู่ในเขตปริมณฑล จากนั้นผู้วิจัยได้กำหนดสัดส่วน (Proportional Allocation) การสุ่มเลือกมหาวิทยาลัยของแต่ละกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มเลือกมหาวิทยาลัยเอกชนตามสัดส่วนที่กำหนดทั้งสิ้นจำนวน 8 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต และมหาวิทยาลัยในเขตปริมณฑลจำนวน 2 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยรังสิต จังหวัดปทุมธานี และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสมุทรปราการ

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยเก็บกลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัยละ 50 ตัวอย่าง จากมหาวิทยาลัยจำนวน 8 สถาบัน จะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่างสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้สุ่มเลือกสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้ง 8 สถาบัน สถาบันละ 3 ตัวอย่าง ซึ่งเรียนสาขาวิชาแตกต่างกัน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 24 ตัวอย่าง ดังนั้นรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 424 ตัวอย่าง

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า นักศึกษามีความต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) 7 ด้านด้วยกัน คือ ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านแรงงานและการประกอบอาชีพ ด้านข้อมูลทั่วไป ด้านวัฒนธรรมประเพณี ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวสาร คำแนะนำที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และคำแนะนำเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) นักศึกษายังต้องการข่าวสารและคำแนะนำในส่วนนี้อยู่มาก

ส่วนการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เปิดรับข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับกลาง ๗

เป็นการเปิดรับข่าวสารแบบผิวเผิน โดยบังเอิญ ไม่ได้ตั้งใจ เนื่องจากมองว่าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป็นเรื่องไกลตัว เข้าใจยาก มีรายละเอียดซับซ้อน นักศึกษาจึงขาดแรงจูงใจ และขาดความกระตือรือร้นที่จะเปิดรับข่าวสาร นอกจากนี้ พบว่า นักศึกษาเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อโทรทัศน์ เว็บไซต์ เฟสบุ๊ก และอาจารย์ผู้สอน ซึ่งได้สอดแทรกเนื้อหาความรู้เข้าไปในรายวิชา ในขณะที่มีนักศึกษาจำนวนน้อยที่ตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมงานอบรมสัมมนาที่เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) หรือเปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อสิ่งพิมพ์

ในส่วนของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับหนึ่ง คือ มีความรู้ในภาพรวมว่าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) คือ การรวมกลุ่มกันของประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำนวน 10 ประเทศ เพื่อเปิดเสรีทางด้านค้า การลงทุน แต่นักศึกษาไม่สามารถวิเคราะห์ข้อดี ข้อจำกัด โอกาส หรือผลกระทบของการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ได้

สำหรับทัศนคติที่มีต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) นั้น ผลการศึกษา พบว่า มีทั้งนักศึกษาที่เห็นด้วยกับการที่ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) คือ มองว่าการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยขยายตัว เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และประชาชนเกิดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาขีดความสามารถของตนเอง เพื่อให้สามารถแข่งขันกับประเทศในกลุ่มอาเซียนได้ แต่อย่างไรก็ตาม นักศึกษาบางส่วนกลับไม่เห็นด้วย เนื่องจากเห็นว่าคนไทยขาดความพร้อมด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ อีกทั้งก่อให้เกิดภาวะการแย่งงานกันทำ

ในเรื่องการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาได้เตรียมความพร้อมและเสริมทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับสาขาอาชีพที่ตนเองศึกษาอยู่ เพื่อให้ตนเองมีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงานในอาเซียน ในขณะที่นักศึกษบางส่วนได้เตรียมความพร้อมด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ

ของชนชาติอาเซียน เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมพหุวัฒนธรรมในภูมิภาคอาเซียน

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จากสาขาวิชาจำนวน 10 กลุ่มสาขาวิชา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2553, หน้า 5-6) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ในกลุ่มสาขาวิชาบริหาร (พาณิชยศาสตร์ การบัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว และโรงแรม เศรษฐศาสตร์บริหารธุรกิจ)

ความต้องการข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) พบว่าโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.97 นักศึกษาต้องการข่าวสารด้านการท่องเที่ยวมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.12 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านภาษาและการสื่อสาร คือต้องการคำแนะนำด้านภาษาอังกฤษและคำแนะนำเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารมีค่าเฉลี่ย 4.00 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และต้องการข่าวสารด้านวัฒนธรรมน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.86 แต่ยังคงถือว่าอยู่ในระดับมาก

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.26 นักศึกษาเปิดรับข่าวสารจากสื่อสมัยใหม่มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.94 อยู่ในระดับมากคือ เปิดรับจากสื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด รองลงมาคือ สื่อบุคคล มีค่าเฉลี่ย 3.41 อยู่ในระดับปานกลางโดยเปิดรับข่าวสารจากอาจารย์มากที่สุด และน้อยที่สุดคือ สื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจ มีค่าเฉลี่ย 2.85 อยู่ในระดับปานกลาง โดยเปิดรับจากสื่อโทรทัศน์และสื่อป้ายโฆษณา มากที่สุด

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 0.48 มากที่สุดคือ มีความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีเป้าหมายให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว มีค่าเฉลี่ย 0.87 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ มีความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ประกอบไปด้วย 3 เสาหลัก มีค่าเฉลี่ย 0.78 อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ รู้จักอักษรย่อของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีค่าเฉลี่ย 0.10 อยู่ระดับน้อยที่สุด

ทัศนคติที่มีต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 3.98 มากที่สุด คือเห็นว่าการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ช่วยให้ประเทศไทยได้ประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวและทำให้คนไทยมีโอกาสพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.20 อยู่ในระดับดี รองลงมาคือ เห็นว่าประเทศไทยได้ประโยชน์ในการติดต่อค้าขายกับกลุ่มอาเซียน มีค่าเฉลี่ย 4.04 อยู่ในระดับดี และน้อยที่สุดคือ เห็นว่าเป็นโอกาสที่ดีของไทยมากกว่าอุปสรรคมีค่าเฉลี่ย 3.80 แต่อยู่ในระดับดี

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.58 การเตรียมความพร้อมด้านทักษะการประกอบอาชีพมากที่สุดคือ การเตรียมความพร้อมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ย 3.68 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การเตรียมความพร้อมในสาขาวิชาที่เรียน มีค่าเฉลี่ย 3.65 อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ การเตรียมความพร้อมการใช้ภาษาอื่นของอาเซียน มีค่าเฉลี่ย 3.33 อยู่ในระดับปานกลางสำหรับการเตรียมความพร้อมด้านทักษะทางสังคม มากที่สุดคือ การเตรียมความพร้อมทักษะความคิดเชิงสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ย 3.62 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การเตรียมความพร้อมทักษะการปรับตัวและทักษะการแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ย 3.61 อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ การเตรียมความพร้อมทักษะการแสดงความคิดเห็น และการคิดเชิงวิเคราะห์ มีค่าเฉลี่ย 3.59 อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐาน สมมติฐานที่ 1 พบว่า นักศึกษาเพศหญิงมีความต้องการข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านแรงงานมากกว่าเพศชาย

สมมติฐานที่ 2 พบว่า นักศึกษาที่มีมีเพศ ชั้นปี และกลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 พบว่า นักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาด้านอื่น ๆ

สมมติฐานที่ 4 พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปี และกลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 พบว่า ความต้องการข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ด้านวัฒนธรรม มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านทักษะการประกอบอาชีพและความต้องการข่าวสารด้านวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจ มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านทักษะทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเป็นผลเชิงบวก (ดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยของความต้องการข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านทักษะการประกอบอาชีพ และด้านทักษะทางสังคม

ความต้องการข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	การเตรียมความพร้อมด้านทักษะการประกอบอาชีพ			การเตรียมความพร้อมด้านทักษะทางสังคม		
	b	t	Sig	b	t	Sig
ด้านเศรษฐกิจ	0.211	2.779*	0.006	0.220	2.867*	0.004
ด้านวัฒนธรรม	0.146	2.220*	0.027	0.272	4.087*	0.000
ด้านการศึกษา	0.187	2.573*	0.010			
	ค่าประสิทธิภาพการพยากรณ์ (R ²) = 0.153			ค่าประสิทธิภาพการพยากรณ์ (R ²) = 0.199		

หมายเหตุ * หมายถึง ค่า $p < .05$

สมมติฐานที่ 6 พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อสมัยใหม่ สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านทักษะการประกอบอาชีพและด้านทักษะทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเป็นผลเชิงบวก (ดังตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านทักษะการประกอบอาชีพ และด้านทักษะทางสังคม

การเปิดรับข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	การเตรียมความพร้อมด้านทักษะการประกอบอาชีพ			การเตรียมความพร้อมด้านทักษะทางสังคม		
	b	t	Sig	b	t	Sig
สื่อสมัยใหม่	0.208	5.443*	0.000	0.182	4.484*	0.000
สื่อมวลชน	0.119	2.660*	0.008	0.119	2.509*	0.013
สื่อเฉพาะกิจ	0.098	2.302*	0.022			
	ค่าประสิทธิภาพการพยากรณ์ (R ²) = 0.239			ค่าประสิทธิภาพการพยากรณ์ (R ²) = 0.202		

หมายเหตุ * หมายถึง ค่า $p < .05$

สมมติฐานที่ 7 พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านทักษะการประกอบอาชีพและด้านทักษะทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเป็นผลเชิงลบ (ดังตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านทักษะการประกอบอาชีพ และด้านทักษะทางสังคม

ความรู้ความเข้าใจประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	การเตรียมความพร้อมด้านทักษะการประกอบอาชีพ			การเตรียมความพร้อมด้านทักษะทางสังคม		
	b	t	Sig	b	t	Sig
	-1.237	-4.941*	0.000	-1.333	-5.147*	0.000
	ค่าประสิทธิภาพการพยากรณ์ (R ²) = 0.058			ค่าประสิทธิภาพการพยากรณ์ (R ²) = 0.062		

หมายเหตุ * หมายถึง ค่า $p < .05$

สมมติฐานที่ 8 พบว่า ทศนคติที่มีต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านทักษะการประกอบอาชีพ และด้านทักษะทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเป็นผลเชิงบวก (ดังตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยของทศนคติที่มีต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านทักษะการประกอบอาชีพ และด้านทักษะทางสังคม

ทศนคติที่มีต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	การเตรียมความพร้อมด้านทักษะการประกอบอาชีพ			การเตรียมความพร้อมด้านทักษะทางสังคม		
	b	t	Sig	b	t	Sig
	0.627	11.671*	0.000	0.632	11.235*	0.000
	ค่าประสิทธิภาพการพยากรณ์ (R ²) = 0.255			ค่าประสิทธิภาพการพยากรณ์ (R ²) = 0.241		

หมายเหตุ * หมายถึง ค่า $p < .05$

สมมติฐานที่ 9 พบว่า ความต้องการข่าวสาร การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ และทศนคติ เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านทักษะการประกอบอาชีพ และด้านทักษะทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดังตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านทักษะการประกอบอาชีพและด้านทักษะทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	การเตรียมความพร้อมด้านทักษะการประกอบอาชีพ			การเตรียมความพร้อมด้านทักษะทางสังคม		
	b	t	Sig	b	t	Sig
ความต้องการข่าวสาร	0.139	1.950*	0.052	0.260	3.462*	0.001
การเปิดรับข่าวสาร	0.288	7.102*	0.000	-0.254	5.950*	0.000
ความรู้ความเข้าใจทัศนคติ	-0.546	-2.567*	0.011	-0.695	-3.114*	0.002
	0.414	6.906*	0.000	-0.378	5.994*	0.000
	ค่าประสิทธิผลการพยากรณ์ (R ²) = 0.373			ค่าประสิทธิผลการพยากรณ์ (R ²) = 0.357		

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า นักศึกษามีความต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ใน 7 ด้าน คือ ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านแรงงานและการประกอบอาชีพ ด้านข้อมูลทั่วไป ด้านวัฒนธรรมประเพณี ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านการท่องเที่ยว ทั้งนี้เนื่องจากว่า นักศึกษามองว่า ตนเองยังมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ทั้ง 7 ด้านยังไม่เพียงพอ จึงทำให้นักศึกษามีความต้องการข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมสอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงปริมาณในครั้งนี้ ที่พบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ยังชี้ให้เห็นว่า ที่ผ่านมานักศึกษาส่วนใหญ่เปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น นักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดแรงจูงใจ และขาดความกระตือรือร้นที่จะเปิดรับข่าวสารเนื่องจากมองว่า ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป็นเรื่องไกลตัว เป็นเรื่อง

ของเศรษฐกิจระดับประเทศ มีความเกี่ยวข้องกับระดับบุคคลน้อย และเป็นเรื่องที่เข้าใจยากมีรายละเอียดค่อนข้างซับซ้อน กลุ่มตัวอย่างบางส่วนจึงเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายที่จะติดตามข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อุษณีย์ พรหมศรียา (2555, หน้า 68) ซึ่งศึกษาเรื่องความพร้อมของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานี ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) พบว่า นักศึกษาสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ แต่ไม่สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดเชิงลึกได้ ทั้งนี้เนื่องจากว่า นักศึกษาขาดความกระตือรือร้น และขาดความตระหนักในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) นักศึกษามองว่า ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป็นเรื่องไกลตัว และมีรายละเอียดที่เข้าใจยาก ประกอบกับนักศึกษาส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจและภูมิภาคอาเซียนไม่มากนัก นักศึกษาจึงเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อย่างผิวเผินเท่านั้น และไม่สามารถวิเคราะห์ข่าวสารในเชิงลึกได้

ด้านการเปิดรับสื่อ ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า นักศึกษาเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อสมัยใหม่อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในครั้งนี้ ซึ่งพบว่า นักศึกษาเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อสมัยใหม่ประเภทอินเทอร์เน็ตและเครือข่ายสังคมออนไลน์ คือ เฟสบุ๊ก ซึ่งเป็นช่องทางการเปิดรับข่าวสารที่สะดวก รวดเร็วและมีเนื้อหาข่าวสารที่เข้าใจได้ง่าย นอกจากนี้ การเลือกเปิดรับข่าวสารจากสื่ออินเทอร์เน็ตและเฟสบุ๊ก เป็นการเปิดรับสื่อที่สอดคล้องกับลักษณะการดำเนินชีวิต (Lifestyle) ของนักศึกษาในยุคปัจจุบัน ที่มีพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตและเฟสบุ๊ก เป็นประจำ สอดคล้องกับ หทัยชนก บุญปลูก (2555, หน้า 72) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด เนื่องจากเป็นช่องทางที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย และสามารถเข้าใจในรายละเอียดของเนื้อหาได้เป็นอย่างดี อีกทั้งสื่ออินเทอร์เน็ตยังเป็นช่องทางการสื่อสารที่ผู้รับสารสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตลอดเวลาและค้นหาข้อมูลได้โดยทันที ผลการศึกษาในครั้งนี้ยังพบว่า นักศึกษา

มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อโทรทัศน์ในระดับมากเช่นกัน สอดคล้องกับ วิไล แจ้งบุญ (2555, หน้า 15) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด เนื่องจากเป็นช่องทางการสื่อสารที่สมบูรณ์สามารถรับได้ทั้งภาพและเสียง ทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจและรับรู้ข่าวสารได้อย่างถูกต้องมากที่สุด

นอกจากนั้น การศึกษาครั้งนี้ยังพบว่า นักศึกษาเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล คือ อาจารย์อยู่ในระดับมากด้วยเช่นกัน ทั้งนี้จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนในวิชาต่าง ๆ มักจะสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ หรือในบางรายวิชาอาจารย์ผู้สอนก็มักจะมอบหมายงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ให้นักศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ทำให้นักศึกษาได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากอาจารย์อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในครั้งนี้ที่พบว่า นักศึกษาได้มีโอกาสเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากอาจารย์ผู้สอน โดยอาจารย์ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับอาเซียน เช่น การจัดบอร์ดิทวิตรรकार การจัดสัมมนา การจัดงานเกี่ยวกับอาเซียนเนื่องในโอกาสพิเศษ เป็นต้น ในทำนองเดียวกัน ผลการศึกษาของ อุษณีย์ พรหมศรียา (2555, หน้า 65) ที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนในการให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า อันดับแรกคือ อาจารย์ผู้สอนกระตุ้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของประชาคมอาเซียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ เห็นด้วย รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนสร้างความตระหนักให้นักศึกษาเห็นถึงความสำคัญของประชาคมอาเซียน อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยเช่นกัน

สำหรับประเด็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมใจ กงเติม (2555, หน้า 87) ที่พบว่า

นักศึกษามีค่าเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง ในทำนองเดียวกัน ผลการศึกษาของ อัจฉรา หล่อตระกูล (2557, หน้า18) ซึ่งพบว่า ระดับความพร้อมด้านความรู้เกี่ยวกับอาเซียนของนักศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลการศึกษาโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกในครั้งนั้นซึ่งพบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในระดับหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องจากว่า มหาวิทยาลัยต่างก็พยายามกระตุ้นให้นักศึกษาของตนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยการจัดโครงการ กิจกรรม และการอบรมต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายที่จะเกิดขึ้นในบริบทอาเซียนให้แก่นักศึกษาของตน อีกทั้งหน่วยงานภาครัฐและสื่อสารมวลชน ก็ได้เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงทำให้นักศึกษาพอมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่บ้างในระดับปานกลาง (สมใจ กงเต็ม, 2555, หน้า 43-46)

สำหรับทัศนคติที่มีต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับดีสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปานทิพย์ ปุรณานนท์ (2557, หน้า 24) ซึ่งพบว่า นักศึกษามีทัศนคติโดยรวมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับดี เช่นเดียวกับ กนกวรรณ สมรักษ์ (2555, หน้า 7) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในระดับดี โดยเห็นว่าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จะช่วยขยายตัวด้านการค้า การลงทุน และการบริการในภูมิภาคอาเซียน เช่นเดียวกับผลการศึกษาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกในครั้งนั้นที่พบว่า นักศึกษาบางส่วนมีทัศนคติที่ดีต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เนื่องจากเห็นว่า ทำให้เศรษฐกิจขยายตัว เสริมสร้างบรรยากาศของการลงทุน เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และประชาชนเกิดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาขีดความสามารถของตนเอง เพื่อให้แข่งขันกับประเทศในกลุ่มอาเซียนได้

ส่วนเรื่องการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษาพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีการเตรียมความพร้อมเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ออรรณ สีสวานิช (2554, หน้า 39) ซึ่งพบว่านักศึกษามีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนในระดับมาก เช่นเดียวกับ อัจฉรา หล่อตระกูล (2557,

หน้า 20) ที่พบว่า นักศึกษามีความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับมาก มีความพร้อมในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเบื้องต้น และ ความรู้ในการสื่อสารด้วยระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาครั้งนี้ยังพบว่า นักศึกษามีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนา ทักษะการใช้ภาษาอื่นของประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนน้อยที่สุด เนื่องจากนักศึกษา ไม่คุ้นเคยกับภาษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อุษณีย์ พรหมศรียา (2555, หน้า 69) ที่พบว่า นักศึกษาเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษา ของประเทศเพื่อนบ้านที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย อยู่ในลำดับน้อยที่สุด ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรจัดอบรมและกระตุ้นให้นักศึกษา เข้าฝึกอบรมทักษะทางภาษาของกลุ่มอาเซียนนอกเหนือจากภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นักศึกษารู้สึกคุ้นเคยและได้พัฒนาทักษะทางภาษาของกลุ่มอาเซียนให้แก่นักศึกษา

นอกจากนั้น การศึกษาครั้งนี้ยังพบว่า นักศึกษามีการเตรียมความพร้อม ด้านทักษะทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ ทักษะ การปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทักษะการแก้ไข ปัญหา ทักษะการอภิปราย/แสดงความคิดเห็น และทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ พบว่า นักศึกษามีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมากทั้งสิ้น ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้นำเทคนิคการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student Center) มาใช้ในการเรียนการสอนแต่ละรายวิชามากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเน้น พัฒนาทักษะด้านการมีส่วนร่วม (Participation Skill) ฝึกให้นักศึกษาได้มีทักษะ ด้านการอภิปราย/แสดงความคิดเห็น (Discussion Skill) ฝึกฝึกการคิดเชิงวิเคราะห์ (Critical Thinking) ฝึกความคิดเชิงสร้างสรรค์ (Creative Thinking) และฝึกทักษะ การแก้ไขปัญหา (Problem Solving Skill) ผ่านเทคนิคการเรียนรู้โดยการแก้ไข ปัญหา (Problem Based Learning) และการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง (Practical Learning) และการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติงาน (Work Based Learning) ซึ่งเทคนิคการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น นอกจากจะเป็นรูปแบบ การเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการ และด้านวิชาชีพ ให้แก่นักศึกษาแล้ว รูปแบบการเรียนการสอนต่าง ๆ เหล่านี้ยังช่วยเสริมสร้างทักษะ ทางสังคมให้แก่นักศึกษาได้เป็นอย่างดีอีกด้วย จึงทำให้พบว่า นักศึกษามีความพร้อม

ด้านทักษะทางสังคมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับมาก

สำหรับผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาเพศหญิงมีความต้องการข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านแรงงานมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้เนื่องจากว่า เพศหญิงมีความกระตือรือร้นในการเตรียมความพร้อมเรื่องกร ประกอบอาชีพ การพัฒนาทักษะทางวิชาชีพ การหางานทำ และการเคลื่อนย้ายแรงงาน ในเขตภูมิภาคอาเซียนมากกว่าเพศชาย จึงทำให้พบว่า เพศหญิงมีความต้องการข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านแรงงานมากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2550, หน้า 57) ได้กล่าวว่า เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันในเรื่องของความต้องการข่าวสาร กล่าวคือ เพศหญิงจะมีความต้องการรับและส่งข่าวสารมากกว่าเพศชาย

ผลการศึกษายังพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาบริหาร สาขาวิชาศิลปกรรม/จิตรศิลป์ และสาขาวิชามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ เนื่องจากว่า นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพในที่นี้ หมายรวมถึง คณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ และพยาบาลศาสตร์ ซึ่งล้วนแต่เป็นกลุ่มสาขาวิชาที่ประเทศในกลุ่มอาเซียนได้จัดทำข้อตกลงเปิดเสรีด้านแรงงานฝีมือ โดยสามารถเคลื่อนย้ายแรงงานในสาขาวิชาชีพดังกล่าวเข้าไปทำงานในเขตภูมิภาคอาเซียนได้ (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, ม.ป.ท., หน้า 33-34) จึงทำให้นักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ (คณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ และพยาบาลศาสตร์) มีการเฝ้าหาคำความรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากกว่านักศึกษาที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาบริหาร สาขาวิชาศิลปกรรม/จิตรศิลป์ และสาขาวิชามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์

นอกจากนี้ ผลการทดสอบสมมติฐานยังพบว่า นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปี และกลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารและมีทัศนคติต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้มีคุณลักษณะที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

เหมือนกัน จึงทำให้นักศึกษามีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ไม่แตกต่างกัน และนำไปสู่การมีทัศนคติในเรื่องดังกล่าวที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และการวิจัยเชิงสำรวจในครั้งนี้ ให้ผลการศึกษาที่ไปในแนวทางเดียวกันว่า นักศึกษามีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ เปิดรับจากสื่อโทรทัศน์ สื่อสังคมออนไลน์ประเภทเฟสบุ๊ค และสื่อบุคคลก็คือ อาจารย์ผู้สอน และมีทัศนคติต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับดีเหมือนกัน

ส่วนผลการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) พบว่า ปัจจัยโดยรวม คือความต้องการข่าวสารการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติที่เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ล้วนมีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านทักษะการประกอบอาชีพ และด้านทักษะทางสังคม ซึ่งผลการศึกษาค้างนี้สอดคล้องกับ ภาชนน เข้มทอง (2556, หน้า 45) ซึ่งได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความพร้อมว่า ความพร้อมเกิดขึ้นได้จากองค์ประกอบหลายประการ คือ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถทางการรับรู้ องค์ประกอบด้านอารมณ์ ได้แก่ แรงจูงใจ ความต้องการที่จะเรียนรู้ ความต้องการที่จะเปิดรับข่าวสาร ทัศนคติที่มีต่อเรื่องราวที่จะเรียนรู้ เช่นเดียวกับ โพธิ์ทอง ไผ่ตง (2550, หน้า 22) ที่กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง สภาวะของบุคคลทางด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านเชาวน์ปัญญา และด้านอารมณ์ ที่มีความสมบูรณ์และมีความพร้อมที่จะกระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งความพร้อมจะเกิดขึ้นได้จะต้องขึ้นอยู่กับการเตรียมตัว การเปิดรับข่าวสาร ความต้องการ ทัศนคติ ความสนใจ แรงจูงใจ ความรู้ และประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆเช่นเดียวกับ ผลการศึกษาวิจัยของ มนัญญาภรณ์ เรืองขำ (2557, หน้า บทคัดย่อ) ที่พบว่า ทัศนคติต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุษณีย์ พรหมศรียา (2555, หน้า 66) ที่พบว่า ระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงพบว่า ความต้องการข่าวสารการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติที่เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ล้วนมีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

นอกจากนี้ ผลการศึกษาครั้งนี้ยังพบว่า ปัจจัยโดยรวมคือ ความต้องการข่าวสาร การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติที่เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) นี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านทักษะการประกอบอาชีพ และด้านทักษะทางสังคม ได้ร้อยละ 37.3 และ 35.7 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า การเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องตระหนักและให้ความสำคัญกับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การสร้างความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ให้นักศึกษา จึงจะส่งผลให้นักศึกษาเกิดการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แต่อย่างไรก็ตาม ตัวแปรต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถร่วมกันทำนายหรือพยากรณ์การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ได้ในระดับหนึ่ง แต่ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีกที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา ซึ่งต้องอาศัยการศึกษาวิจัย ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมในโอกาสต่อไป

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ ในการกำหนดนโยบายและเกิดผลในเชิงปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป ดังนี้

1. ด้านนักศึกษา นักศึกษาควรประเมินคุณสมบัติและศักยภาพของตนเองว่ามีข้อดี และข้อจำกัดในเรื่องใด และต้องพยายามพัฒนาตนเองให้มีคุณสมบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในอาเซียน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถประกอบอาชีพในเขตภูมิภาคอาเซียนได้ รวมถึงหาโอกาสพัฒนาทักษะทางสังคม อาทิ การคิดเชิงวิเคราห์ การคิดเชิงสร้างสรรค์ เทคนิคการนำเสนอ การทำงานเป็นทีม

และภาวะผู้นำ เป็นต้น เนื่องจากบัณฑิตที่มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จะต้องเป็นผู้ที่มีความพร้อม ทั้งด้านทักษะการประกอบอาชีพและด้านทักษะทางสังคมควบคู่กันไป จึงจะสามารถดำเนินชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษายังขาดทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ของชาติอาเซียน ดังนั้น นักศึกษาควรฝึกฝนทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารและการทำงานในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) นอกจากนี้ทักษะด้านภาษาอังกฤษแล้ว นักศึกษาควรเพิ่มความสามารถทางการสื่อสารภาษาอื่น ๆ ในภูมิภาคอาเซียน เช่น ภาษามาลเลย์ ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาพม่า ภาษาเวียดนาม เป็นต้น เพื่อให้ นักศึกษามีโอกาสในการหางานทำในเขตภูมิภาคอาเซียนได้มากยิ่งขึ้น

3. ด้านสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยควรนำเรื่อง การพัฒนาทักษะของนักศึกษาเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) บรรจุไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อกระตุ้นให้คณาจารย์ของแต่ละคณะร่วมกันกำหนดโครงการกิจกรรม ที่เป็นการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ตามสาขาวิชาที่เรียนให้แก่ นักศึกษา เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อีกทั้งยังเป็นการแสดงให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยตระหนักถึงความสำคัญของการที่ประเทศไทยได้เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

4. จากผลการศึกษาพบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ดังนั้นคณาจารย์ควรสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เข้าไปในเนื้อหาวิชาที่เรียนตามปกติ เพื่อให้ นักศึกษารู้สึกคุ้นเคยกับอาเซียน ในขณะที่เดียวกันมหาวิทยาลัยควรจัดทำหลักสูตรพิเศษและปรับหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีอยู่ปกติให้มีความทันสมัย เน้นการพัฒนานักศึกษาให้มีศักยภาพสอดคล้องกับโครงสร้างความต้องการของตลาดแรงงานอาเซียน พร้อมทั้งพัฒนาทรัพยากรการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ช่วยส่งเสริมความรู้

เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ให้แก่นักศึกษา ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษา เกิดทัศนคติเชิงบวก และเชื่อมโยงนำไปสู่การมีแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการเตรียม ความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

5. มหาวิทยาลัยควรปรับเทคนิคการเรียนการสอนโดยเน้นทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติควบคู่กันไป เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกลงมือปฏิบัติงานจริงใน สาขาวิชาที่เรียน เพื่อเพิ่มพูนทักษะด้านวิชาชีพและทักษะทางสังคม อาทิ ภาวะผู้นำ ความคิดสร้างสรรค์ การคิดเชิงวิเคราะห์ การอภิปรายแสดงความคิดเห็น ซึ่งจะส่งผล ให้นักศึกษาได้มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อีกทั้ง มหาวิทยาลัยควรสร้างความร่วมมือทางการศึกษากับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในเขต ภูมิภาคอาเซียนให้มากยิ่งขึ้น โดยความร่วมมือต่าง ๆ นั้น สามารถทำได้หลากหลาย รูปแบบ อาทิ โครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยน โครงการแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน โครงการค่ายเยาวชนอาเซียน เป็นต้น ซึ่งโครงการ กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ จะช่วยพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาให้สอดคล้องและเข้ากับ สังคมอาเซียน

6. จากผลการศึกษาพบว่า คณาจารย์เป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการเปิดรับ ข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของนักศึกษา ดังนั้นมหาวิทยาลัย ควรส่งเสริมสนับสนุนให้คณาจารย์ได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ให้มากยิ่งขึ้น อาทิ การเข้าร่วมประชุมวิชาการ การให้ความร่วมมือแลกเปลี่ยนด้านงานวิจัย และการแลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนกับ กลุ่มประเทศอาเซียน เป็นต้น เพื่อให้คณาจารย์ได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ ความสามารถ ของตนเอง อีกทั้งส่งเสริมให้คณาจารย์สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ มาถ่ายทอดให้แก่นักศึกษา เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพอาเซียน

7. สำหรับสื่อประชาสัมพันธ์ถือเป็นช่องทางที่สำคัญในการเผยแพร่ข่าวสาร และจากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษายังมีความต้องการได้รับข่าวสารด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรผลิตสื่อ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ให้มากยิ่งขึ้น โดยนำเสนอ ข้อมูลในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาเซียน และที่สำคัญมหาวิทยาลัยควรสร้างสรรค์

สื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ให้มีรูปแบบและเนื้อหาที่น่าสนใจ ชวนติดตาม และเข้าใจง่าย เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาต้องการเปิดรับข่าวสารนั้น ๆ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยควรศึกษาเพิ่มเติมกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิต นักศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อกระตุ้นให้นิสิต นักศึกษา ในมหาวิทยาลัยของรัฐได้ตื่นตัวในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) นอกจากนั้นผู้วิจัยอาจศึกษาเพิ่มเติมตัวแปรอื่น ๆ อาทิ แรงจูงใจ หรือความคาดหวังเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ซึ่งจะช่วยให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในมิติที่แตกต่างออกไป

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ สมรักษ์. (2555). พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิดและแนว
โน้มพฤติกรรมต่อเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปานทิพย์ ปุรณานนท์. (2557). ความรู้ ทักษะคิด และความพร้อมต่อการเป็นประชาคม
อาเซียนของอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี.
วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา, 20(2), 17-30.
- โพธิ์ทอง ไม้ตง. (2550). การศึกษาความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษาศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ภขพน เชื้อมทอง. (2556). การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- มันษฎาภรณ์ เรืองขำ. (2557). การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการเตรียม
ความพร้อมของบุคลากรด้านการส่งออก เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี.
วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาโฆษณาและสื่อสารการตลาด,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี.
- วิไล แจ้งบุญ. (2555). ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรสายสนับสนุนและช่วยวิชาการ
สังกัดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต
กำแพงแสน เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC). นครปฐม: มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการแห่งชาติ.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2550). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- สมใจ กงเดิม. (2555). การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์: คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. เอกสารโครงการวิจัยสถาบันวิจัยและพัฒนา.

- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2553). *คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบที่สอง* (พ.ศ. 2549-2553). กรุงเทพฯ: กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาการประเมินคุณภาพการศึกษา สมศ.
- สภานิติบัญญัติแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). *ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) : โอกาสและผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมไทย* บทวิเคราะห์โอกาสและผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมไทยจากการเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC). กรุงเทพฯ: สภานิติบัญญัติแห่งชาติ.
- หทัยชนก บุญปลูก. (2555). *การเตรียมความพร้อมของพนักงาน บริษัทไทยโทรเท็กซ์ไทยมิลลส์ จำกัด (มหาชน) ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ, คณะบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรรวรรณ สีสวานิช. (2554). *ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน*. สารนิพนธ์พัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาบัณฑิต, ภาควิชาสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัจฉรา หล่อตระกูล. (2557). *การเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา*. วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเก่า, 1(1), 14-20.
- อุษณีย์ พรหมศรียา. (2555). *ความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดปทุมธานี ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. ค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเอกธุรกิจระหว่างประเทศ, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- Hunt, Todd & Brent, D. Ruben. (1993). *Mass communication: producers and consumers*. New York: Harper Collins College.
- McQuail, Denis. (1994). *Mass communication theory: an Introduction* (3rd ed.). Beverly Hills, CA: Sage.
- Schiffman, L. G. & Kanuk, L. L. (2000). *Consumer behavior* (7th ed.). Wisconsin: Prentice-Hall.